

opusdei.org

Prelaadi kiri (aprill 2013)

Piiskop Echevarria vaatleb selles kirjas Issanda Ülestõusmist ja kutsub kõiki Kristuse armastust enda ümber levitama ja teiste vaimsete ja materiaaalsete huvide eest hoolt kandma.

20.04.2013

Mu armsaimad, hoidku Jumal mu tütreid ja poegi!

Alles hiljuti oli meil võimalus olla märkimisväärse sündmuse

tunnistajateks Kiriku elus: valiti uus Paavst. Nagu alati selliste sündmuste puhul, tundsi me Püha Vaimu mõju ning me saime tunda seda, mida Benediktus XVI. oma pontifikaadi alguses ütles: "Kirik elab – see on nende päevade imeline kogemus.(...) Ja Kirik on noor. Ta kannab endas maailma tulevikku ja näitab nii igaühele tuleviku teed. Kirik elab – me näeme seda, ja me tunneme rõõmu, mida Ülestõusnud Kristus omadele töötas. Kirik elab – ta elab sellepärast, et Kristus elab, sest ta on tõesti üles tõusnud."[1]

Kõik meie Opus Deis – koos kogu Kirikuga – võtsime Paavst Frantsiskuse rõõmuga vastu, sest ta tõi endaga kaasa uusi vaimseid tuuli ja parandamissoove. Püha Joosepi suurpühal, päeval, mil uus Paavst pidulikult oma teenistust universaalse Kiriku ülemkarjasena alustas, oli eriti tunnetatav, et Kristus, tema pühim Ema ja püha

Patriarh, alati oma Kirikut hoiavad; Kristuse Mõrsja ei ole kunagi üksi ka siis, kui selle eksisteerimise jooksul muutused toimuvad.

Paavst Frantsiskus küsis: "kuidas elab Joosep oma kutsumust Maarja, Jeesuse ja Kiriku kaitsjana?" Ning ta vastab: "pidevalt Jumalat silmas pidades, tema märkidele avatud olles, tema plaane järgides. See on see, mida Jumal Taavetilt nõudis (...). Jumal ei soovi inimese poolt ehitatud maja, ta tahab, et me oleksime tema sõnadele ja plaanidele ustavad.

Siis on Jumal ise see, kes hoonet ehitab, kuid elavatest, oma Vaimust tunnistust andvatest kividest. Ja Joosep on "Kaitsja", sest ta oskab Jumala sõna kuulata ja tema tahtmisel ennast juhtida. Just sellepärast on ta veel tähelepanelikum inimeste suhtes, kes teda usaldavad, ta on tähelepanelik kõigi suhtes ja oskab mõistlikke

otsuseid teha.”[2] Enne valimisi ütlesin ma teile – ja kinnitasin seda ka hiljem, kõiges oma Isa eeskuju järgides – et me juba nüüd uut paavsti kogu südamest, inimlikul ja üleloomulikul viisil armastame. Samaaegselt püüdkem tema pontifikaadi esimesi samme, mis on alati väga olulised, palve ja suuremeelse suretamisega saata.

Eile algas Ülestõusmisperiood. Juubeldav Halleluuja, mis meie planeedi erinevatest osadest Taeva poole tõuseb, näitab Kiriku kõikumatut usku Issandasse Jeesusesse Kristusesse. Jeesus sai oma kohutava Ristisurma läbi Jumalalt Püha Vaimu läbi uue elu, mis tema pühimat inimsust õilistas, nagu me seda igal pühapäeval Usutunnistuses lausume: Seesama – *perfectus homo*, tõeline inimene - , kes on kannatanud Pontius Pilatuse all, *kolmandal päeval üles tõusnud, nagu ütleavad pühad kirjad* .[3],et

mitte enam surra ning meie oodatud tulevase Ülestõusmise ja Igavese Elu alustoeaks saada. Õelgem koos Kirikuga: *Tõesti see on hea ja õige, et me sind, Isa ,alati ja kõikjal täname, neid päevi aga eriliselt veedame, mil Ohvritall, Jeesus Kristus ohvriks toodi. Sest ta on tõeline Tall, kes maailma patud ära kannab. Oma surma läbi on ta surma võitnud ning Ülestõusmise kaudu uue elu loonud .* [4]

Üritagem Püha Vaimu abiga sellest suurest usu saladusest paremini aru saada, sest sellele on kogu kristlik elu, nagu hoone vundamendile rajatud.”Kristuse Ülestõusmise saladus – nii ütleb *Katoliku Kiriku Katekismus* – on tõesti aset leidnud sündmus, mis Uue Testamendi järgi on ajalooliselt toimunud.”[5] Püha Paulus kirjutab Korintlastele: *Ma olen teile ju kõigepealt edasi andnud seda, mida ma ka ise olen vastu võtnud: et Kristus suri meie pattude*

eest, nagu on kirjutatud pühades kirjades, ja et ta maeti maha ja äratati kolmandal päeval üles pühade kirjade järgi ja et ta näitas ennast Keefasele, seejärel neile kaheteistkümnele. [6]

Kristuse Ülestõusmise absoluutselt eriline iseloom seisneb selles, et tema Püha Inimsus, milles Püha Vaimu väel ihu ja hing jälle ühinesid, valgustas meile täiuslikult Jumala, Isa ülevust. See on ajalooline sündmus, millest on olemas usutavad tõendid; kuid samal ajal ja eelkõige on see ristiusu tähtsaim teema.

”Kristuse Ülestõusnud ihu siirdub surnud olekust uude ellu, mis on teisepool aega ja ruumi. Jeesuse Ihu saab pärast Ülestõusmist Püha Vaimu võimuga täidetud; ta osaleb oma kirkastunud olekus jumalikus elus, mille kohta püha Paulus ütles *taevane kuju* (1 Kr 15, 35-50)”[7]

Vaadelgem, mida ütles selle kohta Püha Josemaria ühes jutluses:

”Kristus elab. Jeesus on Immanuel: Jumal meiega. Tema Ülestõusmine näitab meile, et Jumal ei jäta omasid hätta.(...) Kristus elab oma Kirikus. ”
Kuid ma ütlen teile tõtt: teile on parem, et ma lahkun, sest kui ma ei lahkuks, ei tuleks Lohutaja teie juurde, aga kui ma ära lähen, siis ma saadan tema teie juurde. ”(Jh 16, 7).
See oli Jumala plaan: Oma Ristisurma kaudu andis Kristus meile tõe ja elu vaimu. Kristus elab edasi oma Kirikus, selle Sakramentides, Liturgias, kuulutamises ja kõigis selle tegemistes.

Erilisel viisil jääb Kristus meie keskele Euharistias, kus ta ennast iga päev uuesti ohverdab. Seepärast on Püha Missa kristliku elu keskpunkt ja juur. Missal on Kristus alati täielikult kohalolev - mõistus ja keha. *Per Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso* . Sest Kristus on Tee ja Vahendaja; temas leiame me kõik, ilma temata valitseb meie elus tühjus. Temas ja tema

õpetuse kaudu julgeme me paluda -
audemus dicere –: *Pater noster, Meie*
Isa. Me julgeme Taeva ja maa
Issandat oma Isaks kutsuda. Elava
Kristuse kohalolek Hostias on tema
maailmas olemise alustugi, juur ja
täius.[8]

Ülestõusnud Kristus on Maailma
Isand, Ajaloo Isand; mitte midagi ei
toimu ilma, et see ei oleks Jumala
lunastusplaanides. Evangelist
Johannes kirjeldab meile Ilmutamise
raamatus: *ma nägin lambijalgade*
keskel kedagi, kes oli Inimese Poja
sarnane ja kellel oli üllpikk kuub,
vöötatud rinde alt kuldvööga. Aga
tema pea ja juuksed olid valged nagu
valge vill, nagu lumi, ning tema
silmad nagu tuleleek, ning tema jalad
olid vasemaagi sarnased, kui see on
hõõguvas ahjus, ning tema hääl oli
otsekui suurte vete kohin. Tal oli
paremas käes seitse taevatähte ning
tema suust välkus vahe kaheterane

mõõk ning tema palged olid otsekui päike, kui see paistab oma väes. [9]

See, et meie Issand on maailma ja ajaloo valitseja, nõuab meilt, et me tema jüngritena kogu jõu kasutusele võtaksime ja maapeal tema Riiki ehitada püüaksime. See on ülesanne, mis ei nõua ainult seda, et me Jumalat kogu südamest ja hingest armastaksime, vaid see nõuab meilt armastusväärset ja aktiivset osavõttu, *tões ja teos* [10], et igaüks meist oma kaasinimesi armastaks, eriti aga kõige väetimaid. “Kui mõistetakse on” – kirjutab püha Josemaria – „nende inimeste kannatamatus, äng ja nende taltsutamatud soovid, kes ei taha loomuliku kristliku vaimsusega ühineda. Inimesed eksisteerivad juba nii palju sajandeid koos, kuid ikka on nii palju vihkamist ja fanatismi silmades, mis ei näe ja südames, mis armastada ei taha.“[11]

See, nagu te teate, on üks suurimaid muresid, mida uus paavst oma pontifikaadi esimestel hetkedel väljendas. Meie Isa sõnad innustavad igaühte meist, Kristuse armastust ning vaimset ja materiaalist hoolt teiste eest oma ümbrusesse levitama; isiklikult ja ka koos nendega, kes vaesematest vaeste vastu solidaarsuse märke näitavad ja kelle kaasabi me tungivalt vajame. Ärgem unustagem, et Opus Dei on sündinud ja tugevnenud vaeste agulites, Madridi eeslinnades; neile pühendas meie Asutaja suure osa oma ajast. 1941.aastal ta kirjutas: „Teile pole vaja meelde tuletada, et Opus Dei sündis vaeste keskel, Madridi ümbruses, haiglates ja vaeste agulites. Vaeste, laste ja haigete eest hoolitseme me ka edaspidi. See traditsioon jätkub Opus Deis.“[12]

Mõned aastad hiljem täiustas püha Josemaria seda õpetust tähendusrikaste sõnadega, mis

vaatamata möödunud ajale ikka
ülimalt aktuaalsena püsivad. „Neil
segastel aegadel, ei ole võimalik aru
saada, mis poliitiliselt või
ühiskondlikult paremal, vasakul või
keskel on. See, mida vasakpoolse all
mõeldakse, on see, mis vaestele
teatud tingimusi nõuab, et neile
minimaalsed inimväärsed
elamistingimused tagataks, töökoht,
hoolekanne haiguste puhul, haridus,
hoolitsus laste ja nende hariduse
eest, vanurite eest hoolitsemine – sel
juhul olen ka mina vasakpoolne,
enam kui keegi muu. Loomulikult
Kiriku sotsiaalõpetuse piires, ilma
marksismi ja kommunismi valede
kompromissideta; ka mitte
antikristlikus klassivõitluses, sest
sellistele asjadele ei saa me järgi
anda.“[13]

Meie Asutajale tegi see eriti haiget, et
ka kristlaste hulgas ei ole piisavalt
toetust ja armastust vaeste vastu.
„Maailma rikkused on üksikute

inimeste kätes, mis hoiavad ka arenemisvõimalusi väikese ringi valduses ja väljaspool seda valitseb nälg leiva ja teadmiste järele. Väljaspool inimlikku elu, mis on püha, sest see tuleb Jumalast, on nagu loetletav statistika. Ma saan aru ja ma jagan seda kärsitust, maldamatust, mis sunnib mind Kristuse poole vaatama ja sunnib meid seda uut armastuse käsku ellu viima.

Kogu meie elu kätkeb endas jumalikku sõnumit ja nõuab meilt armastust ja enese andmist teiste eest. Minu tütreid ja pojad, mõtisklegem nende sõnade üle ja tehkem see ka teistele kuuldavaks, et ligimesearmastuse uus käsk kõigile nähtavaks saaks ja et see oleks Jeesuse soovile vastavalt tema jüngrite tunnusmärk.[15] Ma kutsun teid järgmisi Evangeeliumi sõnu vaatlema: *gavísi sunt discípuli viso Dómino* [16], ja jüngrid rõõmustasid,

et nad Issandat nägid. Mõelgem selle peale, et Issand on alati meie lähedal, ja et see on meie ülesanne, teda nii erilistes kui tavalistes igapäevaelu olukordades avastada ja ära tunda, olles veendunud, nagu ütles ka püha Josemaria, et me kas leiame teda seal, või ei leia üldse mitte kuskil. Kas me oleme pärast Kristuse triumfi, veendudes, et ta meiega arvestab, oma rõõmule ja rahule *gaudium cum pace*, uue suuna andnud? Kas sellel on inimlik ja üleloomulik sisu?

Selles kuus on meie rõõm veelgi suurenenud, sest on olnud juubeldavad Ülestõusmispühad ja oleme saanud uue Peetruse järglase maapeal. Ma mõtlen ka eriti Püha Josemaria Esimese Armulaua ja Kinnitamise aastapäevale 23. Aprillil. See pakub suurepärase võimalust, et järgnevatel nädalatel Jumalalt tema eestkostel uuele paavstile Frantsiskusele, pühale Kirikule ja

kogu inimkonnale palju valgust ja
Püha Vaimu väge paluda. Ma ei varja
teie eest, et see kõik pakub mulle
võimalust, et Opus Dei ajalugu üle
vaadata, mis on *samal ajal Jumala
halastusdtegude ajalugu*. Ja ma palun
Pühimat Kolmainsust, et teil kõigil nii
läheks. Siis me ei ela mitte
mälestustes vaid rõõmus, sest oleme
Opus Dei ajaloo jooksul nii palju
püha Josemaria elu näinud.

Ma õnnistan teid oma armastusega,
teie Isa

+Javier Echevarria

*[1] Benediktus XVI., Jutlus
pontifikaadi alguses, 24.4.2005 [2]
Paavst Frantsiskus , Jutlus
pontifikaadi alguses 19.3.2013 [3]
Missaraamat, Credo [4] Missaraamat,
Esimene Ülestõusmise Prefatsioon [5]
Katoliku Kiriku Katekismus, Nr. 639
[6] 1 Kr 15, 3-5 [7] Katoliku Kiriku*

*Katekismus, Nr. 646 [8] Püha
Josemaria, Kristus möödub, Nr. 102
[9] Ilm 1, 13-16 [10] 1 Jh 3, 18 [11]
Püha Josemaria, Kristus möödub, Nr.
111 [12] Püha Josemaria,
Instruktsioon, 8.12.1941, Nr. 57 [13]
Püha Josemaria, Instruktsioon, Mai
1935/14.9.1950, Märkmed 146 [14]
Püha Josemaria, Kristus möödub, Nr.
111 [15] Jh 13, 34-35 [16] Jh 20, 20*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-aprill-2013/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-aprill-2013/) (08.08.2025)